

► patří například to, že vzdělávání učitelů bude pouze v rukou kvalitních vysokých škol, a to těch, které jsou úspěšné také v oblasti výzkumné a jsou aktivní v publikační činnosti. Dalším významným bodem je, že primární, preprimární, speciální pedagogika se od podzimu roku 2019 již realizuje již jen jako pětileté magisterské studium.

V současné době se učitelé v Polsku cítí finančně podhodnoceni a stěžují si na nízkou prestiž svého povolání – z toho důvodu se také v květnu 2019 konala stávka učitelů, kdy byly v celém Polsku po dobu tří týdnů zavřeny střední, základní a mateřské

školy. Ačkoliv velká část veřejnosti stála na straně učitelů, ti nedosáhli svého cíle.

Také studenti pedagogických oborů zmiňují nízkou prestiž svého studijního oboru v očích veřejnosti i studentů jiných oborů, což je zdokumentováno v mnoha výzkumech.

Na rozdíl od učitelů mateřských škol v České republice však pro učitele v Polsku platí podmínka vysokoškolského vzdělání, což prestiž daného povolání zvyšuje.

Positivem na polském školství je jistě funkční kariérní systém, který motivuje

učitele především finančně. V mnoha výzkumech na dané téma je také zmiňována prestiž související s vyšším kariérním stupněm. Funkční kariérový i platový řád sice podněcuje profesní rozvoj a růst učitele, ale má i přes jeho časté aktualizace negativa. Jedním z hlavních negativ je v mnoha výzkumech na dané téma zmiňovaný jeho přílišný formalismus a byrokratismus. Učitelé si stěžují, že kariérní postup se neodbyvá podle toho, jak je kdo dobrým učitelem, ale podle toho, jak je schopný se prezentovat před komisí, jak zajímavé portfolio si připraví a kolik školení absoluuje.

... **Věra Mikulcová, Gymnázium Jana Blahoslava a Střední pedagogická škola v Přerově**

KOMENSKÝ OČIMA ŽÁKŮ

Dne 28. března 2022 uplynulo 430 let od narození Jana Amose Komenského. S žáky 3. ročníku *Specializace dramatické výchovy* jsme přijali nelehký úkol – vytvořit k tomuto výročí malé představení a zahrát ho účastníkům konference *Pramen pro pedagogy*, která proběhla v Mervartově sále Muzea Komenského v Přerově.

Ale takto jsme skončit nechtěli. Komenský hledal útěchu v Bohu, my naši naději v nádherných slovech jeho Kšaftu umírající matky jednoty bratrské: „*Na tebe, národe český a moravský, vlasti milá, zapomenouti také nemohu... Věřímť i já*

Odkud ale začít? Je vůbec možné „poprat se“ v tak krátkém čase s tímto velikánem? Opravdu dlouho jsme hledali správný klíč. Rozhodně jsme chtěli Komenského pomyslně sesadit z nedostižného piedestalu. Čím víc jsme se totiž o něm dovídali, tím víc se nám otevíral jako člověk citlivý, vnímavý, jako dobrý a milující táta i učitel, neobyčejně pracovitý, přemýšlivý, lidský, myslící hlavně na druhé, toužící po vzdělání, ale také po všeobecném míru. Zkrátka člověk z masa a krve. Po přečtení řady knih (nejen těch odborných, ale i pro děti a mládež) se nám klíč k představení začal postupně přece jen odkrývat.

Vzali jsme si na pomoc slovník a latinské rčení „nomen omen“ (= jméno vypovídá o vlastnostech člověka):

J jasný, jasnozřivý, jedinečný, jiný...

A autentický, aktivní, aktuální...

K klenot, kotva, kreativita, křemen, klíč ke všemu a ke všem

Poté jako kdyby se naše hledání rozproudivo. Celý život ho provázely KNIHY – četl je, studoval, utrácel za ně veškeré kapesné, vypisoval si z nich myšlenky (= „*natrhané ovoce z jiných stromů, jimiž jsem pásl svůj sluch i svoji duši moudrými promluvy*“), knihy a učebnice psal, o knihy přicházel, byly mu páleny. Nikdy jej ale neopustila touha sebevzdělávat se. Svým příkladným životem i dílem se snažil u žáků probouzet neustálou chuť po vzdělání. Velmi si uvědomoval, že vzdělání „*dává lidem křídla*“.

Nám se kniha stala i křehkým děťátkem, které jsme něžně v bílých rukavičkách uspávali ukolébavkou z Informatoria školy

Foto: archiv školy

mateřské. Minimalistickými prostředky – papír, knihy, zvuky, zpěv, slovo – jsme se snažili projít uzlovými etapami života Komenského. Titulky – Komenský žák – učitel – manžel – rodič – psanec jsme vždy otevřeli další kapitolu jeho osudu. Vše se odehrávalo na stole, který byl pro nás kolbištěm dějin, které tak výrazně a bohužel často tragicky zasáhly do života Jana Amose. Závěrem vypukla bitva na Bílé hoře, v Praze bylo popraveno 27 českých pánů a země byla jedno velké spáleníště.

Bohu...že vládá věcí tvých k tobě se zase navrátí, ó lide český!

Pracovali jsme hodně s náznakem. Věděli jsme však, že budeme hrát před poučenými diváky, kteří jsou schopni si vše domyslet, uvědomit si hluboký podtext i kontext, propojit ho i s dnešní dramatickou a nelehkou dobou. Děkujeme, Jane Amosi, za nádherné a smysluplné chvíle!